

Datum van inontvangstneming : 08/10/2024

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-567/24 – 1

Verzoek om een prejudiciële beslissing – Zaak C-567/24

Prejudiciële verwijzing

Datum van indiening:

21 augustus 2024

Verwijzende rechter:

Okrožno sodišče v Ljubljani (Slovenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 juni 2024

Verzoekende partij:

YO

Verwerende partij:

SVEMA TRADE d.o.o.

in tegenwoordigheid van:

Minderheidsaandeelhouders van de vennootschap HRAM Holding d.d.

VERZOEK

OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

Bij de Okrožno sodišče v Ljubljani (rechter in eerste aanleg, Ljubljana, Slovenië) is een handelsgeschil aanhangig tussen verzoeker YO, [OMISSIS] Ljubljana, [OMISSIS] en verweerster [SVEMA] TRADE, d.o.o., [OMISSIS] Ljubljana, [OMISSIS] in tegenwoordigheid [OMISSIS] van de minderheidsaandeelhouders van die vennootschap, met het oog op de vaststelling door de rechter van een passende financiële vergoeding voor de uitstoting van de minderheidsaandeelhouders uit de vennootschap HRAM Holding, d.d. (waarde van de vordering: 189 258,00 EUR).

Bij besluit van 7 mei 2024 heeft de Okrožno sodišče v Ljubljani de niet-contentieuze handelsprocedure geschorst op grond dat hij, gelet op gerezen vragen met betrekking tot het Unierecht, het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267, [tweede alinea], VWEU heeft verzocht om een prejudiciële beslissing.

Korte uiteenzetting van de feiten

- 1 Verzoeker was minderheidsaandeelhouder van de doelvennootschap, terwijl verweerster thans meerderheidsaandeelhouder van dezelfde vennootschap is. Op 30 september 2021 heeft verweerster haar deelneming van 19,77 % in de doelvennootschap verhoogd tot 87,32 % door 67,56 % van het totaal van de uitgegeven aandelen te verwerven van de vorige meerderheidsaandeelhouder. Aangezien zij aldus de toepasselijke overnamedrempel had overschreden, heeft zij op 27 oktober 2021 op grond van de vergunning van de Agencija za trg vrednostih papirjev (autoriteit voor toezicht op de effectenmarkt, Slovenië) met succes een verplicht openbaar overnamebod uitgebracht. Sinds het geslaagde openbaar overnamebod heeft verweerster 90,51 % van alle aandelen van de doelvennootschap in handen. Binnen drie maanden na het slagen van het openbaar overnamebod (de zogenoemde periode na de verwerving) heeft verweerster op de algemene vergadering van de doelvennootschap een besluit goedgekeurd om alle aandelen van de minderheidsaandeelhouders aan haar over te dragen tegen betaling van een vergoeding in geld ter hoogte van het in het openbaar overnamebod vermelde bedrag.

Argumenten van partijen

- 2 Verzoeker betoogt dat er, ofschoon er in casu een openbare overnameprocedure is gevolgd voordat de minderheidsaandeelhouders werden uitgestoten, geen sprake was van een verplicht openbaar overnamebod, ook al hebben verweerster en de voormalige meerderheidsaandeelhouder die indruk willen wekken. Verzoeker stelt dat verweerster in overleg met de vorige meerderheidsaandeelhouder van de doelvennootschap heeft gehandeld in de zin van artikel 8, lid 1, van de Zakon o prevzemih (wet op bedrijfsovernames; hierna: „ZPre-1”), waarin in onderling overleg handelende personen worden gedefinieerd als personen die samenwerken op grond van een uitdrukkelijke of stilzwijgende, mondelinge of schriftelijke overeenkomst die ertoe strekt de zeggenschap over de doelvennootschap te verkrijgen of te consolideren of om de koper in de gelegenheid te stellen een geslaagd overnamebod uit te brengen. Verzoeker betoogt dat de verkoop van de aandelen van de doelvennootschap aan verweerster een schijntransactie was waarvan het onderliggende doel niet was om aandelen te verkopen of te herverdelen tussen personen die in overleg handelden, maar veeleer om te zorgen voor de uitstoting van de minderheidsaandeelhouders door hun aandelen in de doelvennootschap te verwerven tegen een onbillijke prijs. Aangezien verweerster handelde in onderling overleg met de vorige meerderheidsaandeelhouder, is

verzoeker van mening dat er geen verplichting bestond om een openbaar overnamebod uit te brengen en dat er geen sprake was van een situatie als bedoeld in artikel 68 ZPre-1, volgens welke de overnameprijs leidt tot het vermoeden dat de minderheidsaandeelhouders op passende wijze zijn gecompenseerd.

- 3 Verweerster stelt dat zij, gelet op het besluit van de vorige meerderheidsaandeelhouder om de Sloveense markt te verlaten, had besloten haar deelneming in de doelvennootschap te verhogen en door middel van een verwerving meerderheidsaandeelhouder te worden. Voorts betwist zij verzoekers argument dat zijzelf en de vorige meerderheidsaandeelhouder in onderling overleg hebben gehandeld en dat de verkoop van de aandelen van de doelvennootschap een schijntransactie was. Zij merkt daarentegen op dat zij voor 67,56 % van de aandelen van de doelvennootschap een verkoopovereenkomst heeft gesloten met de vorige meerderheidsaandeelhouder, waardoor zij houder werd van 87,32 % van de aandelen. Aangezien zij de overnamedrempel overschreed, moest zij een verplicht openbaar overnamebod uitbrengen ter verwerving van alle resterende aandelen van de doelvennootschap die niet in haar bezit waren. Nadat het openbaar overnamebod was geslaagd, had zij 90,51 % van de uitgegeven aandelen van de doelvennootschap in handen. Op grond hiervan besloot zij als hoofdaandeelhouder een algemene vergadering van de vennootschap bijeen te roepen teneinde het besluit vast te stellen de aandelen van de andere aandeelhouders aan haar over te dragen tegen betaling van een passende vergoeding in geld. Aangezien het besluit van de algemene vergadering werd genomen binnen drie maanden na de bekendmaking van de uitkomst van het openbaar overnamebod, was zij overeenkomstig artikel 68, lid 2, ZPre-1 verplicht dezelfde prijs te bieden als bij het vorige overnamebod. Volgens verweerster kan de financiële vergoeding niet door de rechter worden geverifieerd of vastgesteld.
- 4 In de procedure is bij besluit van 27 januari 2023 ook een gemeenschappelijke vertegenwoordiger van de minderheidsaandeelhouders aangesteld. Deze vertegenwoordiger is het eens met verzoeker. Voorts is hij van mening dat verweersters argument dat de vergoeding in geld niet kan worden herzien of vastgesteld door de rechter, onjuist is indien de rechter tot het oordeel komt dat verweerster ten minste 90 % van alle aandelen waaraan stemrechten zijn verbonden, heeft verworven door het verplichte openbaar overnamebod. Daarbij baseert hij zich op advies van de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (hoogste rechterlijke instantie, Slovenië) nr. III Ips 4/2022 van 13 juni 2023 en benadrukt hij dat verweersters enige ter zake doende transactie met betrekking tot de aandelen van de doelvennootschap in de laatste twaalf maanden vóór de aankondiging van het openbaar overnamebod, de verwerving betrof van 67,56 % van alle door de vorige meerderheidsaandeelhouder uitgegeven aandelen. Hij is van mening dat dit, gelet op de door verzoeker gesignaleerde verwevenheid, geen adequate markttoets kan vormen ter rechtvaardiging van een billijke prijs en bijgevolg van een passende vergoeding in geld voor minderheidsaandeelhouders in geval van uitstoting.

Verloop van de procedure

- 5 De zaak is in eerste aanleg aanhangig bij de Okrožno sodišče v Ljubljani, die nog uitspraak moet doen, aangezien de vraag is gerezen hoe artikel 68, lid 2, ZPre-1, waarbij artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG in Sloveens recht is omgezet, moet worden uitgelegd op een Unierechtconforme wijze. De verwijzende rechter vraagt of het vermoeden van een billijke prijs als bedoeld in artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG weerlegbaar of onweerlegbaar is. Het antwoord op deze vraag heeft praktische gevolgen voor de afwikkeling van de onderhavige zaak. Indien artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG aldus moet worden uitgelegd dat het vermoeden van een billijke prijs bij een verplicht bod hoe dan ook weerlegbaar is, zal de verwijzende rechter in het vervolg van de procedure, mits hij van oordeel is dat er in casu sprake was van een verplicht openbaar overnamebod, in het licht van de Unierechtconforme uitlegging van artikel 68, lid 2, ZPre-1, in rechte nagaan of het bedrag van de billijke tegenprestatie in het openbare overnamebod inderdaad passend is. Indien het vermoeden van een billijke prijs daarentegen als onweerlegbaar wordt uitgelegd, zal het verzoek om rechterlijke bescherming van de minderheidsaandeelhouder worden afgewezen. Indien die bepaling echter aldus moet worden uitgelegd dat het vermoeden slechts in specifieke omstandigheden weerlegbaar is, moet eerst worden beoordeeld of die omstandigheden in het specifieke geval aanwezig en bewezen zijn.

Unierecht

- 6 De uitstoting van minderheidsaandeelhouders is in rechte geregeld bij richtlijn 2004/25/EG. Richtlijn 2004/25/EG heeft als hoofddoel de belangen van de houders van effecten van onder het recht van een lidstaat vallende vennootschappen te beschermen wanneer deze vennootschappen met een openbaar overnamebod te maken krijgen (overweging 2 van die richtlijn), en in het bijzonder de positie van aandeelhouders met een minderheidsbelang te beschermen, waarbij de lidstaten moeten zorgen voor passende maatregelen om de doeltreffendheid van die bescherming te waarborgen (overweging 9 van die richtlijn).

In artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG is het volgende bepaald ten aanzien van de tegenprestatie in geld die de uitgestoten aandeelhouders naar aanleiding van een verplicht bod moeten ontvangen:

„Na het uitbrengen van een verplicht bod wordt aangenomen dat de bij het bod geboden tegenprestatie billijk is.”

Relevante nationale bepalingen en rechtspraak

7 In het kader van de omzetting en uitvoering van bovengenoemde bepaling van richtlijn 2004/25/EG heeft de Republiek Slovenië de uitstoting van minderheidsaandeelhouders geregeld in artikel 68 ZPre-1.

8 Artikel 68 ZPre-1 luidt als volgt:

„1) Ten aanzien van de uitstoting van de minderheidsaandeelhouders van een doelvennootschap waarbij de koper ten minste 90 % van alle aandelen waaraan stemrechten zijn verbonden, heeft verworven door in te stemmen met een verplicht of vrijwillig openbaar overnamebod dat is aanvaard door de houders van ten minste 90 % van de onder het bod vallende aandelen van de doelvennootschap waaraan stemrechten zijn verbonden, zijn de bepalingen van de wet op de handelsvennootschappen betreffende de uitstoting van de minderheidsaandeelhouders van de vennootschap van toepassing, tenzij in lid 2 van dit artikel anders is bepaald.

2) Indien de algemene vergadering van de doelvennootschap, op voorstel van de koper als meerderheidsaandeelhouder, binnen drie maanden na de bekendmaking van de uitkomst van het in het vorige lid bedoelde openbaar overnamebod besluit dat de aandelen van de minderheidsaandeelhouders worden overgedragen aan de meerderheidsaandeelhouder, biedt de koper, als tegenprestatie, in plaats van het overeenkomstig de wet op de handelsvennootschappen bepaalde bedrag in contanten, een tegenprestatie van het type en het bedrag als bepaald in het openbaar overnamebod.”

9 De Vrhovno sodišče Republike Slovenije, die op grond van haar toetsingsbevoegdheid waarborgt dat de rechtspraak van de Sloveense rechters uniform is, heeft verklaard¹ dat in het geval van een verplicht openbaar overnamebod de koopprijs wordt vermoed een passende tegenprestatie te zijn voor de uitstoting van minderheidsaandeelhouders in de periode volgend op het openbaar overnamebod, overeenkomstig artikel 68, lid 2, ZPre-1, omdat die prijs is onderworpen aan een dubbele toetsing op basis van de aandelentransacties van de doelvennootschap over een langere periode (de zogeheten markttoets). Deze rechterlijke instantie heeft evenwel benadrukt dat niet volledig kan worden uitgesloten dat een aldus vastgestelde vergoeding in sommige gevallen vertekend is en niet de „werkelijke” prijs weergeeft, d.w.z. de prijs die het gevolg is van de vrije vraag naar en het vrije aanbod van aandelen van de doelvennootschap. Een dergelijke situatie kan bijvoorbeeld het gevolg zijn van de relatie tussen de koper en de vennoten, marktmanipulatie van de aandelen van de doelvennootschap en andere aandelenhandelspraktijken die in strijd zijn met de regels inzake marktmisbruik, of voortvloeien uit beïnvloeding van de aandelenprijs door uitzonderlijke externe factoren. Volgens vaste rechtspraak van de Republiek Slovenië kan de op basis van de aandelentransacties in een bepaalde periode vóór

¹ Beschikking van de Vrhovno sodišče Republike Slovenije III Ips 4/2022 van 13 juni 2023.

de verwerving vastgestelde prijs dus in rechte worden gecorrigeerd indien de uitgestoten aandeelhouder onregelmatigheden in de werking van de markt wat betreft de vraag naar en het aanbod van de aandelen van de doelvennootschap aanvoert en aantoont.

Motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 10 Bij artikel 68, lid 2, ZPre-1 is artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG inhoudelijk omgezet in Sloveens recht. De verwijzende rechter kan derhalve geen uitspraak doen zonder de Unierechtelijke bepalingen van die richtlijn in aanmerking te nemen, en moet de ZPre-1 uitleggen op basis van het beginsel van conforme uitlegging, wat betekent dat hij bij de uitlegging van het nationale recht rekening moet houden met het Unierecht en het doel ervan, teneinde de doeltreffendheid en de uniforme toepassing ervan ten volle te waarborgen. In zijn motivering, die in de volgende punten wordt uiteengezet, stelt de verwijzende rechter dat niet duidelijk is hoe artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG moet worden uitgelegd.²
- 11 Unierechtelijke bepalingen moeten uniform worden uitgelegd en toegepast tegen de achtergrond van de tekst in alle talen van de Unie. In de Sloveense juridische terminologie duidt de uitdrukking „si šteje” (wordt aangenomen) in artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG in het algemeen op een onweerlegbaar vermoeden. In de andere taalversies van richtlijn 2004/25/EG worden echter verschillende uitdrukkingen gebruikt, die zowel kunnen duiden op een weerlegbaar vermoeden (bijvoorbeeld in het Engels „presumed”, het Frans „présumé”, het Portugees „presume-se”) dat verband houdt met de uitdrukking „domneva se” (wordt verondersteld), als op een onweerlegbaar vermoeden (bijvoorbeeld in het Duits „gilt”, het Italiaans „[è da] considerare”, het Spaans „considerará”, het Kroatisch „smatrat će se”, het Nederlands „wordt aangenomen”), dat verband houdt met de uitdrukking „si šteje” (wordt aangenomen) of „velja” (geldt). Bijgevolg kan op basis van een letterlijke uitlegging van artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG niet met zekerheid worden vastgesteld wat de juridische aard is van het in die bepaling bedoelde vermoeden. Noch het doel van richtlijn 2004/25/EG, noch een letterlijke uitlegging biedt aanknopingspunten om met zekerheid vast te stellen of het om een onweerlegbaar vermoeden gaat. Tenslotte moet elke bepaling van Unierecht in haar context worden geplaatst en worden uitgelegd in het licht van dit recht in zijn geheel, zijn doelstellingen en zijn ontwikkelingsstand op het ogenblik waarop de betrokken bepaling moet worden toegepast. Uit overweging 9 van richtlijn 2004/25/EG blijkt duidelijk dat het hoofddoel ervan is om aandeelhouders met een minderheidsbelang te beschermen wanneer de zeggenschap over hun vennootschap wijzigt.

² Zie uitspraak van het Grondwettelijk Hof van de Republiek Slovenië Up-558/20-25 van 1.2.2024.

- 12 De ontstaansgeschiedenis van deze bepaling biedt evenmin duidelijkheid over de juiste uitlegging van het vermoeden van artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG. Uit het verslag Winter³, dat aan de basis lag van het wetgevingsvoorstel betreffende richtlijn 2004/25/EG, blijkt dat de deskundigen hebben gesuggereerd dat het vermoeden van een billijke tegenprestatie in specifieke omstandigheden weerlegbaar is, zonder evenwel toe te lichten welke bijzondere omstandigheden het betreft. Uit de voorbereidende documenten van de Europese Commissie⁴ blijkt ook dat de Commissie bij de opstelling van haar voorstel voor een richtlijn de OESO-beginselen inzake corporate governance heeft geraadpleegd, waarin in richtsnoer II.G wordt benadrukt dat minderheidsaandeelhouders moeten worden beschermd tegen misbruik of soortgelijke praktijken van de meerderheidsaandeelhouder in diens eigen belang, zowel direct als indirect, en dat minderheidsaandeelhouders effectieve rechtsbescherming moeten genieten.
- 13 Rechtsgeleerden verschillen van mening over de vraag of het vermoeden van artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG al dan niet weerlegbaar is. De eerste groep is van mening dat het vermoeden niet weerlegbaar is⁵. De vertegenwoordigers van de tweede groep beperken de weerlegbaarheid tot bijzondere omstandigheden en baseren zich daarbij op het verslag Winter⁶ of op de veronderstelling dat, om aan het billijkheids criterium te voldoen, de prijs moet zijn aanvaard door aandeelhouders die ten minste een gewone meerderheid vertegenwoordigen van de aandelen van de doelvennootschap waarop het verplichte openbaar overnamebod betrekking heeft, bij gebreke waarvan de prijs door de rechter moet worden vastgesteld⁷. De derde groep is van mening dat het vermoeden weerlegbaar is en stelt dat de minderheidsaandeelhouders de mogelijkheid moeten hebben om het bedrag van de tegenprestatie in geld te laten toetsen door de rechter⁸. De groepen zijn het er echter over eens dat de richtlijn op

³ Winter, W.J., e.a., Report of the High Level Group of Company Law Experts on Issues Related to Takeover Bids in the European Union (10.1.2002), blz. 65-66.

⁴ Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement, „Modernisering van het vennootschapsrecht en verbetering van de corporate governance in de EU — Een actieplan” [COM(2003) 284 definitief], blz. 14.

⁵ Krause, H., „Die EU-Übernahmerrichtlinie Anpassungsbedarf im Wertpapiererwerbs- und Übernahmegesetz”, *Der Betriebs-Berater* (2004), blz. 118; Austmann, A., en Mennicke, P., „Übernahmerrichtlicher Freeze-out und Sell-out”, *Neue Zeitschrift für Gesellschaftsrecht* (2004), blz. 851.

⁶ van der Elst, C., en van den Steen, L., *Opportunities in the M&A aftermarket: squeezing out and selling out*, Financial Law Institute, Universiteit Gent, september 2006, blz. 32.

⁷ Kaisanlahti, T., „When Is a Tender Price Fair in a Squeeze-Out?”, *European Business Organization Law Review*, nr. 4 (2008), blz. 518.

⁸ Maul, S., en Furtwengler, L., zie: Kindler, P., en Lieder, J., (red.), *European Corporate Law, Article-by-Article Commentary*, Beck-Hart-Nomos, Baden-Baden, München, New York, Oxford (2021), blz. 1022; Heidel, T., en Lochner, D., „Der übernahmerrichtliche Squeeze- und Sell-out gemäß §§ 39a e.v. WpÜG”, in: *Der Konzern*, nr. 10 (2006), blz. 656; Mülbart, P.O.,

dit punt niet duidelijk is. Dit wordt ook bevestigd door het feit dat de lidstaten richtlijn 2004/25/EG op dit punt verschillend hebben omgezet. Zo is in sommige lidstaten de billijke tegenprestatie in geld betwistbaar (Portugal, Nederland, Frankrijk) en kan deze in andere lidstaten slechts worden betwist in geval van misbruik (Oostenrijk), en is deze kwestie in andere lidstaten (Duitsland) geen uitgemaakte zaak, met versnipperde rechtspraak tot gevolg⁹.

- 14 De verwijzende rechter vraagt zich dus af of het vermoeden van artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG aldus kan worden uitgelegd dat het vermoeden van een billijke tegenprestatie in geld onweerlegbaar is en dus niet kan worden onderworpen aan rechterlijke toetsing, en of, indien het vermoeden weerlegbaar is, die weerlegbaarheid onbeperkt is dan wel beperkt is tot specifieke situaties. Om deze vraag te beantwoorden, moet evenwel mogelijk ook rekening worden gehouden met het primaire recht van de Unie, in het bijzonder artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”). Het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht vloeit voort uit die bepaling. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie moeten de nationale rechterlijke instanties ingevolge het in artikel 4, lid 3, VEU neergelegde beginsel van loyale samenwerking de rechtsbescherming verzekeren die voor de justitiabelen voortvloeit uit de werking van het Unierecht.¹⁰ Het al dan niet weerlegbare karakter van het tot specifieke situaties beperkte vermoeden van een billijke prijs zou op gespannen voet kunnen staan met het in artikel 47 van het Handvest neergelegde recht op een doeltreffende voorziening in rechte, aangezien het hierdoor voor een justitiabele onmogelijk of aanzienlijk moeilijker wordt om rechtsbescherming te verkrijgen voor zijn recht op een billijke tegenprestatie in geval van uitstoting, dat hem is verleend bij Unierecht, in het bijzonder richtlijn 2004/25/EG, waarbij de lidstaten in artikel 15, lid 5, eerste alinea, worden verplicht een billijke prijs te waarborgen.

„Umsetzungsfragen der Übernahmerichtlinie – erheblicher Änderungsbedarf bei den heutigen Vorschriften des WpÜG”, *Neue Zeitschrift für Gesellschaftsrecht* (2004), blz. 634. Ventrizzo erkent weliswaar dat het vermoeden weerlegbaar is, maar heeft twijfels over de reikwijdte van de rechterlijke toetsing van het door de Europese wetgever genomen besluit inzake de prijs. Ventrizzo, M., „Freeze-Outs: Transcontinental Analysis and Reform Proposals”, *Virginia Journal of International Law*, nr. 4 (2010), in: *ECGI – Law Working Paper* nr. 137 (2009), blz. 44-45.

⁹ Zie voor een rechtsvergelijkend perspectief bijvoorbeeld Bernard, L., „Izpodbojnost domneve pravičnega nadomestila pri poprevzemni izključitvi manjšinskih delničarjev”, *Pravna praksa*, nr. 13 (2020), blz. 21, en van der Elst, C., en van den Steen, L., „Balancing the Interests of Minority and Majority Shareholders: A Comparative Analysis of the Squeeze-out and Sell-out Rights”, *European Company and Financial Law Review*, nr. 4 (2009), blz. 424-433.

¹⁰ Zie in dit verband onder meer arresten van het Hof van 16 december 1976, Rewe, 33/76, punt 5; 16 december 1976, Comet, 45/76, punt 12; 9 maart 1978, Simmenthal, 106/77, punten 21 en 22; 19 juni 1990, Factortame e.a., C-213/89, punt 19, en 14 december 1995, Peterbroeck, C-312/93, punt 12.

Prejudiciële vraag

- 15 De Okrožno sodišče v Ljubljani legt het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267, [tweede alinea], VWEU de volgende vragen voor:
- **Moet artikel 15, lid 5, derde alinea, van richtlijn 2004/25/EG aldus worden uitgelegd dat het vermoeden in die bepaling van de richtlijn als onweerlegbaar dan wel als weerlegbaar moet worden beschouwd?**
 - **Indien dit vermoeden van een billijke tegenprestatie als weerlegbaar moet worden beschouwd, is die weerlegbaarheid dan onbeperkt of eventueel beperkt tot bijzondere omstandigheden?**

Ljubljana, 6 juni 2024

[OMISSIS]

Bijlagen:

- voorstel tot vaststelling van een passende vergoeding wegens uitstoting van 30 april 2022;
- antwoord op het voorstel van 25 augustus 2022;
- uiteenzetting van de vertegenwoordiger van de minderheidsaandeelhouders van 6 mei 2024;
- besluit van 7 mei 2024 inzake de onderbreking van de procedure.